

[Waldorff]

folkeparti – eller VS for den sags skyld eller DKP, da de var herinde – som vælter regeringen, så er det den socialdemokratiske regering selv, og nøjagtigt det samme må siges i denne sammenhæng.

Regeringen har valgt at holde fast ved løndgrebet, som vi i hvert fald i de to partier er enige om er det værste, vi har set. Regeringen har tilsyneladende også sagt, at den vil lade sig vælte på en asocial nedskæring på personfradraget. Hvor går grænsen for SF? Hvis SFs udgangspunkt er, at man ikke vil vælte regeringen i denne situation, så er der fuldstændig åbent for socialdemokratiet til i al fremtid at sige: dette er et kabinets-spørgsmål, I må acceptere det. Dermed har SF kastet sig ud i den principløshed, som to gange før har splittet partiet. Man er på vej tilbage i nøjagtigt det samme morads, hvor man siger, at hensynet til regeringens liv er overordnet i forhold til hensynet til regeringens politik. Det er konsekvensen helt præcis af det, som hr. Rahbæk Møller siger.

Jeg vil godt uddybe det en anelse, også i forhold til de ting, som skatteministeren sagde til VS. Konklusionen var fra skatteministeren, at nu må det være nok med VS' snak om det andet flertal. Ja men det har været nok i årevis, for vi har altid afvist snakken om det andet flertal. Vi har sagt, at der er en række konkrete områder, hvor det er muligt for socialdemokratiet, hvis de ønsker det, at gennemføre forbedringer for lønarbejderne her i landet. Men vi har ingen som helst forestillinger om, at der kan etableres noget fast flertal for en eller anden rimelig, fornuftig politik, så længe socialdemokratiet ser ud, som det gør, og ser det som sin vigtigste opgave at holde gang i det her elendige samfund.

Der er ikke tale om nogen hellig alliance, som sigter på at vælte regeringen. Vi vælter aldrig regeringen blot for at vælte regeringen. Vi kan komme i den situation, hvor regeringen vælter, fordi den vil gennemføre en asocial politik, som vi begribeligvis må gå imod.

Her er der faktisk tale om et forslag, som alle partier for bare 1½ måned siden var enige om. Socialdemokratiet sagde det, da de gik ud i valgkampen. Det radikale venstre sagde det. SF sagde det. De borgerlige partier sagde det. Alle sagde: vi ønsker at bevare 500 kr.s forhøjelsen på personfradraget. Det lovede man til højre og venstre og vidt og

bredt i valgkampen. Det, der så sker, er, at et parti springer, nemlig socialdemokratiet. Berettiger det til, at man kalder dem, der holder fast ved det, en hellig alliance, der står sammen om at vælte regeringen? Selvfølgelig gør det ikke det.

Jeg er revnende ligeglad med, hvilke motiver venstre og konservative måtte have til det. Hvis deres motiver bringer dem til at stemme for noget, som er socialt rigtigt, så må de altså tro alt om det forslag for mig. Det, det handler om, er, at socialdemokratiets løben fra sine egne løfter giver SF kolde fødder. Det samme gjaldt i en vis periode de radikale, men jeg synes, det skal siges, at de radikale efter eget udsagn ville have stemt imod regeringens forslag om at droppe de 500 kr., hvis SF havde gjort det. De radikale gav udtryk for i går: vi vil ikke stå alene med regeringen om at gennemføre det asociale forræderi mod vores egne løfter. Det er en uskøn alliance, som er blevet sammenbragt nu ved SFs ihærdige parlamentariske initiativer.

**Flygaard (DR):**

Ministeren mente før, at venstresocialisterne var gået i ledtog med venstre og konservative. Den samme anklage kunne ministeren såmænd have rettet mod retsforbundet, men vi er ikke gået i ledtog med nogen. Vi ønsker at overholde vore løfter fra valgkampen og har også anvist dækning. Regeringen kunne blot have stemt for vort ændringsforslag nr. 1 under lovforslag nr. L 67. Vi havde gerne set, at regeringen havde været imødekommende over for os blot i et beskedent omfang – med streg under beskedent.

**Gert Petersen (SF):**

Jeg lyttede med interesse til de to foredrag, som hr. Glistrup og hr. Waldorff havde udarbejdet i uskønt samarbejde og lagde frem heroppe, og som egentlig også fulgte nogenlunde den samme hovedlinje. Det var for øvrigt meget morsomt at få hr. Poul Dam udnævnt til kronvidne imod samarbejde med socialdemokratiet – den samme Poul Dam, som her ved sidste valg har opfordret til at stemme på socialdemokratiet, men sådan er der jo så meget.

Jeg synes, det var interessant, at hr. Glistrup beskæftigede sig så meget med SFs øn-